

PULA

Náczyhegyi Tükör-Spiegel

XXVIII. évfolyam

1. szám

Pula, 2017. július 29., szombat

Pula, Náczyhegy 2017

„Minden jó rendtartásnak feje és fundamentuma az isteni félelem és tisztesség”

(A szőlőhegy 1817-ben írott törvénykönyvéből)

Helytörténeti folyóirat

Megjelenik minden évben július utolsó szombatján

Kiadja a Pulai Náczyhegy Kertbarát és Tájgondozó Egyesület (PUNKTE)

Főszerkesztő: Nagypál Gábor

Szerkesztő: Nagypál Szabolcs

Nyomtatás: Nagypál Csanád

Ignác-nap, 2017

Tisztelt olvasó, kedves pulaiak, náczihegyi telektulajdonosok! Egy újabb esztendő telt el, egy újabb Ignác-nap közeleg. A közösségünk életének jeles fordulópontja ez az ünnep.

Az önkormányzatunk életének a rövid beszámolója szerencsére azon fődologgal kezdődhetik, hogy pozitív mérleggel zártuk az elmúlt időszakot is.

Az adatok nyilvánosak, azok a honlapunkon, illetve a közös hivatalban személyesen is megtekinthetők.

A képviselőtestület azon munkálkodik, hogy a falunk jól működjék. Kisebb-nagyobb buktatók természetesen mindig vannak.

Az ötleteikkel és a javaslataikkal, esetleg a munkájukkal, kérem, segítsék a tevékenységeinket.

A polgárainknak a biztonsága érdekében támogatjuk a kapolcsi, valamint a nagyvázsonyi polgárörököt, ezenkívül 2016-ban az Országos Mentőszolgálat alapítványa, 2017-ben a Medikopter alapítványa volt a kedvezményezett.

A hulladékszállítás díjának a támogatásával a lakosságnak a különböző terhein igyekeztünk enyhíteni.

A lehetőségeinket pályázati úton kíséreljük meg bővíteni, több pályázatot nyújtottunk be az elmúlt esztendőben.

A könyvtár fölújítása – otthonosabbá, gyermek, illetve olvasóbaráttá vált – valamint a faluház elektromos rendszerének javítása már megtörtént.

FENYVESI Zoltán, a megyei közgyűlésnek az alelnöke jelentette be a kapolcsi gépvásáron és állatbemutatón, hogy Nagyvázsony konzorciumi vezetésével további négy falu – mégpedig Pula, Kapolcs, Vigántpetend és Monostorapáti – közlekedésfejlesztési TOP-pályázaton 276 millió forintot nyert el.

A környező falvakkal összefogva nagyobb az esélyünk a pályázatok elbírálásánál. Ennek eredményeképpen válhatnak valóra egy réges-régi álmunk.

Nálunk lassítósziget a 77-es főút mindkét bevezetésénél, gyalogátkelők, és a főút melletti buszmegállók valósulhatnak meg.

Egy főként közösségépítési célokat támogató EFOP-os pályázat keretében szeretnénk a temetőnél egy földtani (geológiai) tanösvényt létrehozni.

Ezek által pedig a kissé eldugott, de annál nagyobb értéket képviselő képződmény bemutatásával fölkerülnénk végre a balatoni geo-túratérképre.

A rendezvényeinkkel megkísérlünk több irányba elindulni, igyekszünk kielégíteni minden igényt.

Például, a kézműves foglalkozásokkal, az egészséges életmóddal, az égi kövekkel, a középkori építészettel.

Továbbá, ide tartozik a Márton- és a Károly-napi közös program a náczihegyi kertbarátokkal. Valamint, a Reményi-emléktábla avatása, vagy éppen Isó László előadása a növényvédelemről és a borászkodásról.

Ezenkívül, említhető még az Úrkúti Orfeum Operett Musical Társulat föllépése és az esti bál.

Végezetül, a karácsonyi műsor a Kinizsi Általános Iskolával, az idősek napja a taliándörögdi énekkarral és HORVÁTH Richárd cigányzenekarával.

A nyárköszöntő a Time-Out Duo akusztikus zenekarral és az Orfeum Operett Musical Társulattal, valamint a Fanyűvő Játékpark közreműködésével zajlott. A nótaszó sem maradt el, amelyet harmonikával VAJAI Csaba kísért.

Az esti bálon a Dinamit Együttes szolgáltatta a zenét. Szerencsére a két civil szervezetünkkel (a PIK és a PUNKTE) az együttműködésünk mindent téren jól működik. A programszervezésben és a kisebb munkák elvégzésénél vagy a fölvetődő gondok megoldásában keressük egymást és közös megoldásra törekszünk.

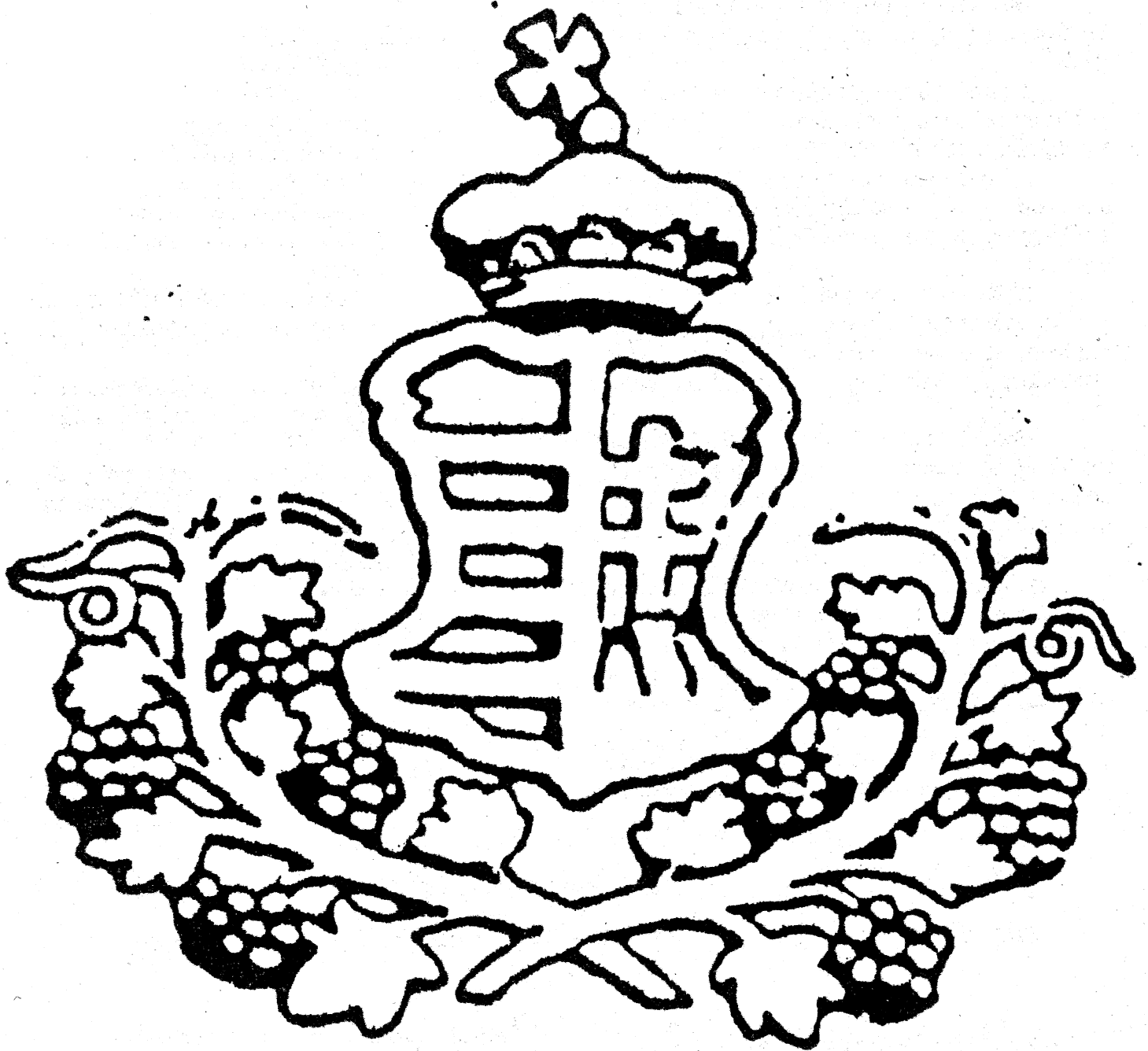
Az Eszterházy Károly Közalapítványnak igen nehéz dolga van a törvényi megfelelés miatt. A befolyó fölajánlások nagysága egyfajta visszafogott gazdálkodást eredményez.

A hegyen gazdálkodóknak az utóbbi esztendők egyáltalán nem kedveztek. Az időjárás sajnos nem fogadta kegyeibe a fáradtságos munkájukkal, a szabadidejüket és a nem kevés anyagiakat ráfordítva megművelt területeknek a gazdáit.

Biztatom őket, hogy semmiképpen se adják föl! Reménykedjünk most már közösen a jó termésben. E záró gondolatokkal szeretnék kívánni jó egészséget, és boldog órákat a család, illetve a barátok körében!

Pula, 2017. június 27. Tisztelettel:

SZENGER István polgármester

Öt esztendővel ezelőtt, 2012-ben ünnepeltük a kerek kétszázadik évfordulóját annak, hogy a pulai gazdák engedélyt kértek és kaptak az akkori uraságtól, hogy a közeli Náczihegyen szőlőt telepítsenek.

Hatalmas és szorgalmas munkával megtisztították a terepet, majd telepítették a szőlőtábláikat.

A gondos munkának kis idő elteltével meg is lett az eredménye: az ültetvények hamarosan termőre fordultak.

Kétszáz esztendővel ezelőtt, 1817. augusztus 20-án a pulai gazdák egy „Gazdasági összejövetelen” jegyzőkönyvbe foglalták a különböző kívánásaikat.

Elsősorban engedélyt kértek présházák és pincék építésére. Minderre azért volt szükség, minthogy az eredeti szerződés kilencedik pontja értelmében el voltak tiltva mindennemű építkezéstől.

Érdemes elolvasni a rendkívül következetes okfejtést, amellyel a gazdák bizonyították, hogy ez nemcsak az ő érdekük lenne, hanem az uraságé is.

– A faluban nincsenek „alkalmatos” helyek pincéknek az építésére, ekképpen kamrákban és istállókban kellene tartani a bort, ami nyilvánvalóan a minőség romlásával is járna.

– Minthogy nem rendelkeznek „vonyós marhákkal”, ezért puttonyokban kell hazavinni a szőlőt.

– A nagy távolság miatt ez egy igen nehéz munka, figyelembe véve azt is, hogy a szüretkor

nagyon gyakori síkos úton az elcsúszás is gyakran előfordul, és ekképpen a szőlővel együtt „elvész a bor is”.

A pincéknek az építését „ki-ki a szőlője lapján a közönséges út mellé” kérték engedélyezni.

Ekképpen alakult ki a mai náczihegyi közepső útnak a két oldalán a pincéknek és a présházaknak a sora.

Érdekes még, hogy a barackfákon, valamint a szilvafákon kívül más gyümölcsfáknak az ültetését is tiltani kívánták.

Kétszáz esztendő elteltével természetesen a jelen nemzedék számára is akadnak még jócskán megoldandó föladatok.

Elsősorban az útnak az állapota, a víznek az elvezetése, vagy éppen a gondozatlan telkek lehetnek ilyenek.

A mi föladatunk az, hogy közös összefogással igyekezzünk megoldani a mai nehézségeket.

Legyen ez a kétszáz esztendő évforduló minden pulai és náczihegyi lokálpatrióta számára nagy ünnep!

Emlékezzünk azokra, akik a szorgalmas munkájukkal megalapozták a Náczihegy mai arculatát!

NAGYPÁL Gábor

Emlékeztetőül most mellékelten közöljük az eredeti szövegével az 1817-ben kelt jegyzőkönyvet:

Az 1817^{ik} Esztendőben Augustus 20^{án} tartatott Gazdasági összejövetel Jegyző Könyvének Kivonása.

ad 19^m approbáltatik. 19.

Cata 8^a 8^{bris} 1817.

Bezerédi Ignátz m. k.

Pulai Jobblágyok azért közönségesen könyörögnek hogy az új Szőlő Hegyen péntzéket építhessének, és gyümölcs fákat is ültethessenek. Ugy véli ezen össze-

ülés hogy ámbátor ugyan a szőlőhegy fel-adásról kiadott Contractusnak 9ik pontjában nyilván el vagyon tiltva minden Gyunyhóknak, Péntzéknek, és czéneknek felállítása; mivel mindazonáltal leg többnek a kik ott Szőlőt bírnak résszerént a' Faluban alkalmas helyek nintsen, a hóvá péntzét tsináltathatnának, és így veszendőben a Magos Uraságnak, kárával is a' Kamorában, Istálokban, czénekben kellene boraikat tartani, résszerént pedig vonyós marháik nem lévén puttonyokba kellene a szőlőt haza hozni ki préselni, a' mi, mivel tsak ugyan a szőlők még is jól távul vannak a' Falutul igen nehéz munka volna, s' eses időkhben, a' mi őszel' szüretkor gyakran szokott lenni, sikos, sáros utban el tsuzhatik, s' eldül a szőlővel, így el vész a bor is. Ugy véli ezen őszveülés, hogy meg lehetne nekik engedni, hogy egy Préházot, pinczét, kiki a szőleje lapjában a' közönséges út mellé, nem pedig a' Szöllő közepében a Helybéli Tisztnek jóvá hagyásával építhessen, s' ezen engedelem a' Contractusokra is irattatnék reá, a mi pedig a Gyümölcs fák ültetésére való engedelmet illeti, ez

is el vagyon tiltva a' Contractusnak 4ik — pontja alatt, s' úgy véli ezen őszveülés, hogy e'mellet tovább is maradjanak meg, s' egy átallában baratzk, és szilva fákon kívül, s' ezek is ritkán, és tsak kevés, más gyümölts fának ültetésére engedelem ne adasson.

Kiadta a' Prefektusi Hivatal

Reményi Antal emléktáblája

2016. november 19-én a régi pulai iskola-épület előtt pulai és náczihegyi tisztelőknek a népes részvételével fölavattuk REMÉNYI Antal emléktábláját. Az alábbiakban közöljük az elhangzott beszédeket.

SZENGER István polgármester:

Szeretettel köszöntöm a családtagokat, a barátokat, a pulaiakat, valamint a megjelent ismerősöket!

Egy olyan emberre emlékezünk most, akinek a neve szinte összeforrott Pulával. Több nemzedéknek tanította az írás és az olvasás tudományát.

Sok emlékem fűződik az iskola alsó tagozatában eltöltött időkhöz. A tanítás nemcsak a kötelező elvárásokat foglalta magába, hanem amellett a falunk múltja és a környezeti értékeink bemutatása is fontos szerepet játszott.

Mindig nagy izgalommal vártuk a következő kirándulást, ahonnét újabb és újabb érdekes tudással gyarapodva tértünk haza.

Az általános iskola nagyvázsonyi esztendei, majd a középfokú iskolába járás éve alatt is figyelemmel kísérte a tanulmányainkat.

Ahogy lassanként csökkent a falunk létszáma, úgy volt egyre nehezebb a közösségi életet fenntartani.

Az azóta is emlegetett Sváb-bálokon föllépő pulai énekeseknek, később pedig a passiót éneklők csoportjának az összefogása és a tanítása is emlékezetes marad a számomra.

Ezen események alakították és erősítették mind a nemzetiségi, mind pedig a hitbéli hovatartozásunkat.

A társadalmi szerepvállalás mindig fontos volt az életében. A korábban betöltött föladatai után az első polgármesterünk lett.

A nyugdíjba vonulása után sem lankadt az érdeklődése a közélet iránt. A múltunk kutatására immáron több időt tudott fordítani. Bármikor kész volt bemutatni a falunk történetét.

Az életének a legutolsó pillanataiban is e cél lebegett előtte. Az idén lenne kilencven esztendő.

E márványtáblával szeretnénk emlékezni Pula Község Önkormányzata és a Német Nemzetiségi Önkormányzat nevében Reményi Antalra, vagyis a falunk Tóni bácsijára.

Bús Mária, a PUNKTE nevében:

Tisztelt Egybegyűlte! A náczihegyi gazdák nevében szeretnék szólni.

„A jövőben bízó közösségek számára a szellemi, lelki gyarapodás előmozdítására az Úris-ten arra elhivatott személyeket is rendel, akik életükkel, munkájukkal szolgálják e cél megvalósítását” – így értékelte REMÉNYI Antalnak az életét a *Pulai olvasókönyv* bevezetőjében LACZKOVICS Emőke.

Valóban ilyen volt Pula számára REMÉNYI Antal a tanító, a népművelő, a polgármester és a helytörténész. A képviselője volt a mára már kiveszőben lévő, másokért élő, közösséget építő emberfajtának.

A számunkra, a nem pulai származású náczihegyiek számára az az ember volt, aki reményt keltett bennünk, hogy befogadásra és elfogadásra találhatunk a falu népénél. Számon tartotta a Hegy történeteit, segített az emberek és az intéznivalók közötti tájékozódásban.

Szeretettel fogadta mindazokat, akik a munkájukkal újra művelték az egykori szőlőhegy parcelláit, újjáépítették a pincéit. Tudta és értette, hogy ezzel a szeretett faluja nemhogy nem szegényedik, hanem csak épül és szépül.

A bölcs és a szeretetteljes személye lélekben a mi tanítónk és az elöljárónk is lett. Még jobban örült annak, amikor megkíséreltünk a Hegyen egyesületet alapítani. Figyelemmel kísérte az eseményeket, tag lett, részt vett a rendezvényeken.

Természetesen ez a régi hegyközségi világot nem hozhatta vissza. Tóni bácsi is tudta, hogy manapság nem a hegytörvény segít, hanem néhány együtt töltött kellemes óra, beszélgetések, egy-egy kirándulás varázsa, amely megerősít és összekapcsol bennünket, pulaiakat, valamint a Pulát szeretőket.

REMÉNYI Antalnak, a szeretett és tisztelt Tóni bácsinak a személyét, a személyiségét, az emlékét és az élete munkásságát nem feledjük. A nevét megtaníjtuk a gyermekeinknek és az unokáinknak. Hiszen a náczihegyi családok kicsinyeinek Pula már-már szülőföld, a csodák és a mesék világa, a megtapasztalható természet; a nagyobbaknak a nagy kaland; nekünk, felnőtteknek pedig – mivel éppen Tóni bácsi munkássága révén ismerhettük meg a falu múltját és a szokásait – a második otthonunk.

REMÉNYI ANTAL

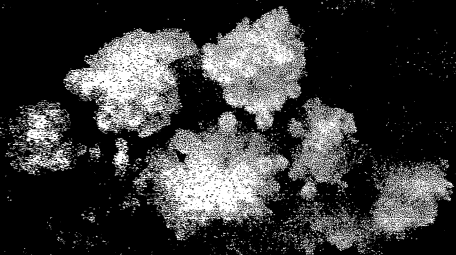
1926 – 2009

Pula utolsó tanítója, aki 1951 és 1975 között
ebben az egykori iskolában dolgozott.

A település első polgármestere.

A falu és a környék helytörténetének
telkes kutatója volt.

Pula Község Önkormányzata
Pulai Német Nemzetiségi Önkormányzat
2016

Tóni bácsi fája

Tavaly ősszel kis ünnepségre gyűltek össze a pulaiak a Templom utcában, a régi iskolaépület előtt.

Márványtáblát avattunk REMÉNYI Antal, a község szeretett Tóni bácsija tiszteletére a kerítés falában.

Fölidéztük az emlékét annak, aki 1951 és 1975 között a község utolsó pedagógusa, majd később első polgármestere volt.

Magának a településnek, valamint a környékének a lelkes helytörténeti kutatásaival beírta a nevét a megyei kulturális közéletbe, és föltette Pula nevezetességeit és a látnivalóit az ország térképére.

A köztisztületben álló tanítóra emlékezünk, a falu nagy öregjére, akinek a tanácsaira és a bölcsességére mindig lehetett számítani. Mindenki szeretett Tóni bácsijára gondoltunk, aki mindig talált okot a kedves megszólításra, a derűre és a jó szóra.

Az emléktábla mellett egy kis csemetefát is ültettünk a tiszteletére az út menti mezsgyén, a Templom utcai öreg hársfák közé. A pulai hársfáknak saját története és személyisége van, és ezek közül az egyik Tóni bácsi fája volt.

Azon az őszen történt, amikor Tóni bácsi váratlanul itt hagyott bennünket, amikor lezárult egy korszak, amikor minden csöndesebb és kicsit üresebb lett a faluban, egy borongós novemberi napon.

Egy filmforgatás közben változott meg minden, amikor a stáb riportot készített a falu tanítójával és helytörténészével, REMÉNYI Antallal egy nemzetiségi műsorba, és éppen az egyik helyszínről a másikra igyekeztek.

Elhaladva a régi iskolaépület előtt, az öreg hársfák alatt REMÉNYI Antal váratlanul összeesett, és megállt a szíve.

Pontosan ott, ahol annyiszor átlépte az iskola kertkapuját, és igyekezett, hogy csöngetésre beérjen.

Ott, ahol hangosan várta őt az osztály, és lesték a fiúk, hogy mikor ér oda Tóni bácsi. Ahol a virágzó hársfák nyugtatták a tekintetét, amikor kinézett az osztályterem ablakán; és ugyanazon hársfák köszöntek el tőle, amikor késő este hazasi-etett.

Ott, a Templom utcai hársfák alatt, a borostyánnal benőtt rozsdás iskolakapu előtt dobbant utolsót a szíve. Persze tisztában van vele az ember, hogy az élethez hozzátartozik a halál is, és tudja,

hogy a világ rendje az elmúlás. Vannak azonban dolgok, amelyeket nehéz ép ésszel fölfogni, és kizárólag ésszerű módon megmagyarázni.

Mert azon az őszen, ott és akkor még valami más is történt. Igaz, hogy ezt csak a következő tavasszal értettem meg, vagy még inkább csak sejtettem.

Sőt, igazából még ma sem tudom száz százalékosan, de valami azt súgja, hogy mindez nem lehet véletlen.

A Templom utcai öreg hársfák sorában ugyanis azon a télen váratlanul kiszáradt az egyik fa.

Ami azonban még különösebb, hogy pont ama fa, ahol Tóni bácsi váratlanul összeesett és meghalt.

Valóban különös volt, mert annak a szép, erős lombkoronájú fának látszatra semmi baja nem volt, semmi nem különböztette meg a ma is elevenen zöldellő többi társától az iskola előtti sorban.

A nyáron még virágzott, az ősszel még ő is elhullajtotta a levelit, mint a többi; különös módon azonban tavasszal már nem hajtott ki. Minden ága elszáradt, és üres, kopár gallyak meredeztek a törzsén.

A két dolog között valami megmagyarázhatatlan összefüggésnek kell lennie, amelyet minden igyekezetünk ellenére valóságosabbnak érzünk a pusztá tényeknél.

Ott és akkor, amikor Tóni bácsinak hirtelen megállt a szíve, nem pusztulhat ki csak úgy egy fa! Mintha ama kiszáradt hárs REMÉNYI Antallal együtt élt volna, és vele együtt száradt volna ki. Mintha az ő életét jelképezné, és Tóni bácsi fája lett volna.

Valami furcsa, bizonytalan érzés azt mondja belülről, hogy van valami magasabb erő és nagyobb akarat, amely üzeni akar nekünk, és jelet adni.

Talán, hogy lássuk, semmi sem tart örökké. Talán, hogy észrevegyük, hogy mi is csupán tagja vagyunk egy fasornak, és hogy a körülöttünk élő természet egy velünk. Sokat gondolkodtam rajta, de nem tudom.

Tavaly ősszel egy kis ünnepségre gyűltek össze a pulaiak a Templom utcában, hogy a falu köztisztületben álló tanítójára, REMÉNYI Antalra, Tóni bácsira emlékezzenek, és egy kis csemetefát ültettek a kipusztult hársfa helyére. Talán valakinek a fáját.

KRIZSÁN András

Szántóból varázsolt édenkertet: STEIERLEIN János emlékezete

Amikor az ember leül megemlékezést írni egy kedves náczihegyi szomszédról, a következő gondolatok juthatnak az eszébe.

A hirtelen elment barátunk két bátyjának, a gyászoló STEIERLEIN Józsefnek és Andrásnak a társaságában az emlékek szinte föltámasztják a korán elment Jánost, aki közel egy évtizeddel volt fiatalabb a testvéreinél.

András még arra is tisztán emlékszik, amikor több mint négy esztendő háborús katonai szolgálat és hadifogság után visszatért Pulára az édesapjuk.

Azután, az is az emlékezetében maradt, hogy miként örült a harmadik fiának, a kis Jancsinak, aki már Nagyvázsönyben született, 1949 november közepén.

– Jánost mindig is egy jófejű diákként ismerték a helyi iskola, a várpalotai Thuri György Gimnázium, majd a Vendéglátó Szakiskola tanárai – eleveníti föl ezt a hosszú évtizedek múltán is Jóska.

– Nem állt meg az érettséginél! – így András. – Felnőtt fejjel fejezte be a Vendéglátóipari Főiskolát és lett a megyeszékhely egyik legigényesebb éttermének, a Cserhátnak – és ugyanakkor egy önkiszolgáló gyorsétteremnek – a felelős vezetője is.

Fiatalon nősült, és három gyermeke nevelése közben jutott a gondolatra, hogy visszajön szülei falujába. Vett egy egyholdas, elhanyagolt,

köves szántót, amelyen a hétvégeken gyakran láthattuk szőlőt, majd gyümölcsöst telepíteni; pincét, majd nyaralót építeni.

Ebből lett a két szoba összkomfortos „nyugdíjaskori üdülő”. Az erdőre néző nyitott „panorámatársalgót” szerkesztett a rokonok, barátok, szomszédok, vendégek számára.

Ő azonban már nem fogadhatja kézfogással, nem hívhatja be a dülőúton haladókat egy pohár borra, gyönyörködni a természet átalakításában.

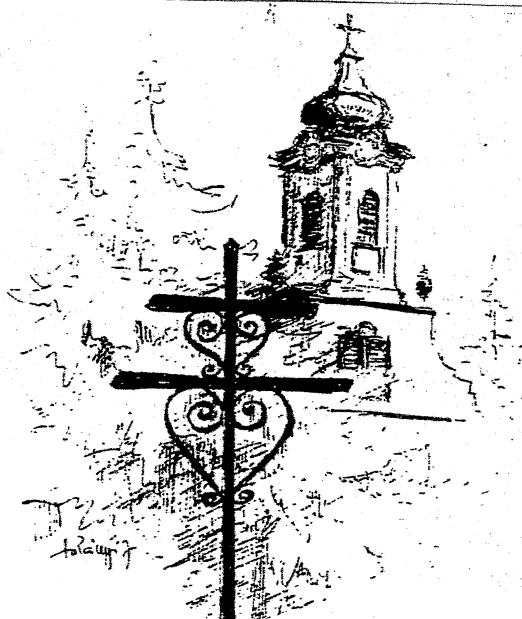
Nemrégiben alapozta és betonozta le a szerszamoskamra alját. A következő nap tervezésével foglalkozott a megyeszékhely gyermekélelmezési vállalkozásának tulajdonosaként akkor is, amikor észrevette, hogy valami zavarja a lélegzését.

Körzeti orvos, kórház. CT – Farkasgyepű. A tüdejét támadta meg és szóródott szét egész testében a gyógyíthatatlan kór.

Három hétig küzdött ellene, de utolsó hazajövelekor már tudta, hogy mindent itt kell hagyni.

STEIERLEIN János náczihegyi gazda hatvanhét esztendőt élt. A testvéreivel, a feleségével, a gyermekeivel, valamint a négy unokájával együtt gyászolja minden szomszéd, kertbarát és tájépítő. Az emléket megőrizzük.

NÁDOR István

Harminc esztendő a Szent Ignác-napi sokadalom

Számtalan település polgármestere büszkélkedik mostanában a hírcsatornákon, hogy immáron három, öt, nyolc, esetleg tíz éve szerveznek és rendeznek a településükön önálló helyi ünnepet, amelyre rokonokat, barátokat, érdeklődőket és vendégeket várnak.

A községünk ebben jóval megelőzi a többi települést, mert az írásos följegyzések szerint is harminc esztendeje ünnepeljük meg a Náci-hegyen a Szent Ignác napot, mégpedig július utolsó szombatján.

Már a legelső alkalommal is volt egy-két ellenzője a szervezésnek. Néhányan attól tartottak, hogy „el akarjuk rabolni a falu november eleji búcsúját”.

Azután azonban bebizonyosodott az, hogy sem az Ignác-napi, sem pedig a Nyárköszöntő falunapok nemhogy egymásnak a kárára, hanem éppen ellenkezőleg hatnak a helybéliekre és elvándoroltakra.

Már a kezdetektől fogva is a falu, valamint a szőlőhegy lakóinak a szoros összefogásával valósult meg e jeles és hagyományteremtő vigadalom. Az egész utóbbi évtizedben az idősebb kor-

osztályt már a falugondnok hozza ki egy mikrobuszal a mintegy négyszáz méterre lévő Szent Ignác térre.

Az előadóink között volt többek között HORVÁTH Balázs belügyminiszter, SURJÁN László egészségügyi miniszter, TÖRÖK Ferenc Kossuth-díjas építész, vagy FASANG Árpád UNESCO-nagykövet.

Továbbá, Balogh László, a Balatonfelvidéki Nemzeti Park igazgatója, valamint mezőgazdasági szakértők, erdészek, levéltáros, festőművész, néprajzkutató, múzeumigazgató, a tihanyi perjel, és sokan mások.

A műsorban ismert művészek (például PINTÉR Tiboron és fián) kívül elsősorban a környékbéli települések énekes- és táncsoportjai voltak meghívva.

Meleg szívvel gondolunk vissza azon időszakra, amikor Pulának még saját ifjúsági tánckara volt.

Köszöntjük a harmincadik náci-hegyi ünnep föllépőit, a közönségnek pedig baráti hangulatú és jó szórakozást kívánunk!

NÁDOR István

A pulai hegy törvényei

„En, N. N. esküszöm, hogy amely hivatalt magamra felvettem, abban híven, igazán eljárók; senkinek nem tekintvén sem atyafiságát, szomszédságát, barátságát, sem féltelmét, adományját, kedvezését, hanem mindezeket félretévén, valakit kártételben tapasztalni fogok, mind azokat ezen hitemnek kötelessége alatt legelsőb a hegyiségnek megjelenteni el nem mulasztom...”

Nem akármilyen eskü volt ez másfél száz éve Pulán, a Veszprém—Ajka—Tapolca közti háromszög fészekalja falujának gazdái körében. Maguk írták a hegyi törvénykönyv első articulusa elé — valószínűleg számos rossz tapasztalatuk alapján —, hogy a választott hegybírák, esküdték és hegy mestereknek legyen mihez tartaniuk magukat. Ezt az esküt kellett letenni hivatalba lépésük előtt azoknak a választott közös képviselőknél, akik azért kapták hivatalukat, hogy „... a szőlőhegy kár nélkül megtartasson”.

Nem nagy birtokról van szó a bakonyi Kab-hegy lábánál. Összesen nem több 80 hektárnál az a — ma úgy mondanánk, zártkert —, melyet gróf Eszterházy az erdejéből kiszárazott, és jobbágyai között kicserélve tartott, a napóleoni háborúk végén és valószínűleg azok hatására. Egy-egy telek nem volt nagyobb fél hektárnál. Az egész területet körülfették gyümölcsfákkal és a hegyoldalon derékán kialakított út mentén pincéket, présházákat ástak a földbe. Ez a Náci-hegy. Ennek a hegynek a törvénykönyve került elő egy padláról a faluban tartott helytörténeti előadás kapcsán.

Időtálló articulusok

Megtudjuk a mintegy harminckét hegyi törvény gyűjteményéből, hogy Szent György nap tájban a helybeliek összegyűlekezvén a hegybírák, esküdték és hegy mesterek választására, hites jegyzőt jelöltek ki maguk közül, illetve fogadták — ha a faluban nem akadt — aki tömören össze foglalta írásban, amit a gyűlekezet határoz. Valószínűleg ennek is köszönhető, hogy állandóan gazdagodott a Náci-hegyi articulus gyűjtemény és végső formájában a „harminckettődik hegytörvényei” egészen egészen tekinthető.

A törvényalkotók nem várták irányelveket megvétel, járától, sőt ezért a helyi önkormányzat szep példájára követhetünk a hegytörvények elfogadásán. Maguk szabták meg, milyen pincét, kaput lehet építeni, miképp kell rendben tartani a gyeput. Utat sem lehetett akárhol kialakítani, kinek-kinek a tetszése szerint. És érdekes, hogy ez a helyi önkormányzat alkalmasint jobban működött, mint a Balaton-felvidék mai közigazgatási rendszere. Nem valamilyen nosztalgia mondatja velem, hanem az a tapasztalat, ahogy kinézett ez a pulai hegy száz évvel a pincék megépülése után is. Egyszerű, jó ízléssel

kialakított, fehérfalú pincék sora, erős, jól termő gyümölcsösök, rendezett, karbantartott táj kék mutatta annak, aki arra járt. Szerettek is a mélyebben fekvő falu gazdái kijárni a hegybe. A felszabadulás után, sajnos, harminc év kényszerűsünet következett be ezen a vidéken is. A németajkú község lakóinak egy része kitelepült az országból, a zártkert pedig előbb a helybeli, majd a nagyvárosi termelőszövetkezet tulajdonába került. Nagyzemni művelésre alkalmasan a terület. A pincék heomlottak, a fák kiszáradtak. Elvadult a táj. Ha meggondoljuk, hogy másfél száz éve „az Élő Istenre, a boldog Asszonyra és istennek minden szentelére” kellett megfogadni, hogy megtartják és megtartatják a hegy törvényeit, a XX. század közepén pedig törvényen kívüli területté vált ez a vidék, bizony elgondolkodtató: a gazdaságpolitikának milyen vadhatásai nőnek időnként.

Tavasszi bejárás

A jobbágyrendszerben kialakított hegytörvény-gyűjtemény beleivódott a helybeliek vérébe. Mára is ható például az a szokássá vált előírás, hogy a hegybe állatot kihajtani, legeltetni, ott tartani tilos. A kizűszult és az utóbbi években újraterelített szőlők, gyümölcsösök között van még legelő, kaszáló bőven. De egyetlen állatot — még kecskét vagy birskát sem őriznek itt, a zártkertben belül.

Nagyon meggyerő ma is az a gondoskodás, ahogy a hegyi község övta a közös tulajdon. A hegy választott testületének első kötelessége volt tavasszal bejárni a sövényvel, fákkal bekerített szőlőt és gyümölcsöst, megvizsgálván a gyeputék állapotát, a fákat, utcákat, házakat, kapukat — és valószínűleg a hanyagul művelt vagy gondozatlan földeket is. Eszrevételeiket szóban közölték az illetékesekkel és azoknak tízenöt napon belül rendbe kellett hozniuk a kifogásolt dolgokat. Amennyiben ezt nem tették, pénzbírságra ítélték őket. Arra is tekintettel voltak a hegyi törvény megfogalmazói, hogy nem mindegyik családnak van a büntetés megfizetéséhez elegendő pénze. Jobbágykorban nem szokatlan a deres. Aki tehát nem tudta, vagy nem akarta megfizetni a község által rá kirótt pénzbüntetést, az tízenkét palca botlütés elszენvedésével megválhatta azt.

Külfön paragrafus írja elő, milyen szigorúan járni el avval szemben, aki a gyeput belül káromkodik. Bizony, a csúf szavakért esetenként 4 forint büntetést, illetve 12 palca botlütést kellett elszenvednie a macsósos szájának.

A számos paragrafus olvasván, melyek a lopók, pincészek, földjét elszentők, az örökösök jogutódok dolgairól intezkednek — az az ember ér-

zese, hogy ma is csak egyetlen érteni lehet a törvényalkotók célkitűzésével.

Újjászületés

A gyeput maradt, a telekfeosztás is a régi. A pincéket lefényképezték, lebontották és helyükre újakat emeltek. Fehérek a mésztől a formás homlokzatú falak. Oromzatukon a mai vagy a múlt századi tulajdonos nevének kezdőbetűi láthatók és az épülés (újjáépülés) évszámai. A község utolsó havacsai gondoskodtak még a hagyományos kapuvasalásokról, a fiatalabb nemzedék asztalásai pedig a régiak minéljára készítettek el a hatalmas ajtókat, piciny ablakokat. Persze akadt már itt is telektulajdonos, aki fitytet hányva a régi hagyományok, „balatoni világot” építetett a Bakonyaljár.

A község összetartó ereje még ma is mutatkozik. Nemcsak abban, hogy nem lehet végigmenni a szőlőhegyen anélkül, hogy az embert meg ne kínálnák több pincénél is. Persze csak szabad szombaton vagy vasárnap. Mert a régi törvénynek ez a fejezete teljesen elavult, amely az ünnepnap munkát tiltja. Nagyvárosnyiak, veszprémiek, ajkaiak, pestiek, vagy tisztántúliak a kései utodok, igencsak vasárnaponként gereblyéznek, kapálnak, meszelnek, permeteznek, szüretelnek a légyaktrabban. És bort is vesznek a hordókból. Még is isszák. Közben elbeszélgetnek, kinek merre, milyen kapcsolata van. Honnan tudának murvat hozatni az útra, ki miképpen tudna hasznára válni a hegynek. Van, aki a villany bevezetését tudja előrébb hozni, másik a vízvezeték meghosszabbításához ért. A harmadik kigépeket tud kölcsönözni a vállalatától. A pincékben megbeszélnek a világorát is. Nem a régi parasztemberek, hanem községvezetők, asztalosok, egyetemi tanárok, tsz-tagok, orvosok, szociológusok, traktorosok, újságírók, pedagógusok. Mindenki hoz valamit a többinek. A számszédoknok.

Ezek alapján azt híhetné a felületes szemlélő, hogy a pulai hegy újabbkori törvényei iratlanok. Nem így van. A legfontosabb törvény: dolgozz rendszeresen, tartsd rendben a kertet, házad, végezd örömmel a munkádat! Ez meg is látszik az utóbbi években újracleddő hegyoldalon.

Jó lenne, ha minden benépesülő hegyoldal, minden betelepített parcella, minden újlépült pince iratlan törvényévé válna az, ami a pulai hegyen kialakult. A hagyományok ésszerű tisztelete és megőrzése mellett újja varázsolni pusztuló kertjeinket, emberi, jószomszédai kapcsolatainkat. Kerítések építése nélkül.

Mert az majd kimaradt, hogy a számszédokat elválasztó kerítéseket százötven éve nem ismerik a pulai hegyen.

Nádor István

M á s o l a t

a Magyar Nemzet

1982. május

18 - i k i

szá m á b a n

m o g j e l e n t

í r á s r ó l

= + =

E m l é k ű l

a

HÁCZINEGYI

emlékoszlop

avatása

alkalmából.

P u l a ,

1 9 8 8 .

július 9.

Dicsértessék a Bakony

Egy kissé borongós júniusi szombaton a lelkes nárczihegyi kertbarátok útra keltek meghódítani a Bakonyt. Az első állomásunk a Bakonybélben található Borostyán-kút volt. A falu melletti kis kápolna és a tó bejáratánál az egyik táblán KÁNYÁDI Sándor *Folytonosság* című verséből vett idézet fogadja a látogatókat:

„Áldozó hely volt. Szentély.
Pogány templom, később keresztény.
Mutatja még egy-két móhos darab
a hajdani falat.
Most csak hely. Fű, fa és bokor
tenyészet csöndjében. Élni akar.
Lábod ősi ösvényre ismer.
Akármikor jössz, / itthon van az Isten.”

A másik táblán a bakonybéli bencés monostorról olvashatunk röviden. 1018-ban alapították, lassan már ezer esztendeje. Szent Gellért és Szent Günther tevékenykedett itt az alapításnak az évtizedeiben. A bakonybéli kolostor a pannonhalmi kolostorhoz tartozik. Gellért, aki Imre herceg nevelője volt, a későbbiekben a mai Borostyán-kút helyén remetéskedett. Különböző források fakadnak itt, és egy kis tavat is táplálnak.

Gellértről szól a legenda, hogy a remete laka elé tévedő sérült özet meggyógyította. A később arra járó farkast pedig arra intette: nehogy fölfalja az őzikét. Így a két állatot összebékítette, azok ott éltek vele.

A kis hegyre a kálvária állomásai vezetnek föl, a hegyen pedig a kálvária följújtás alatt áll, a keresztet két szobor őrzi. A kápolna, a hozzá tartozó terület, s a kálvária följújtása széleskörű összefogással valósult meg, amit a mindenütt látható kis táblák és fölírások is mindenfelé hirdetnek.

A barokk templomban az oltárkép Szent Mauriciusznak és légiójának a harmadik századi vértanúságát ábrázolja.

A római légió keresztény lett, ezért az életükkel kellett fizetniük. A következő úti célunk a bakonybéli bencés kolostor botanikus és gyógynövénykertje volt.

A botanikus kert a Gerence-parton található, és egy pár hektáros szépen kiépített gyűjtemény, amely elsősorban idős, őshonos fákból áll, és egy tanösvény tárja föl. Mellette egy fűvészkert van, amelynek a terméseiből különböző teák készülnek, és azokat árusítják is a zarándokudvarnak a közeli üzletében. Meglátogattuk a bakonybéli erdőknek a házáat is, ahol az erdő növényzetével és állatvilágával, a vadászattal, a különböző erdei

mesterségekkel, illetve az erdő fölmérésével foglalkozó gyűjtemény található. És mellette áll a Csillagda is. Ezt követően az erdő borította Gerence-völgybe értünk, ahol a Bakony szélén található a Huszárok, és ott a Bakonyerdő Zrt.-nek a vadászházában ebédeltünk egy nagyot.

Az Esterházy-család szép vadászháza állott ehelyütt, mely az 1960-as években szinte teljesen leégett. Ma már a szépen följújtott különféle melléképületek kulcsosházként működnek. Elsétáltunk egészen a közeli vaditatónak készített mesterséges tóig, amelynek a közelében egy vadászemlékmű van. Útközben a helyi bükkös állományában nem egy százéves tölgyet is láthattunk.

Az utolsó állomásunk a Vitt Lajos kilátópont volt. Az ötszáz méter magasan fekvő hegyoldalon lévő kilátópontból igen gyönyörű kilátás nyílt a Magas-Bakonyra az északi részére. Körülöttünk, a lábaink előtt erdőrengeteg hevert.

Jól láttuk onnét a 709 méter magas, tekintélyes Kőrös-hegyet, sőt még magát Pannonhalmát is. VITT Lajos erdőmérnök 1926-tól dolgozott a pápai és az ugodi Esterházy-uradalomban a háború végéig.

Az erdészetnek a területén erdőrendezési, vasúttervezési és erdőgondnoksági vezetői munkát végzett. 1930-tól az Ugodi Erdőgondnokságnak a vezetője volt. 1951-ben Sopronban az ERTI kísérleti állomásnak lett vezetője.

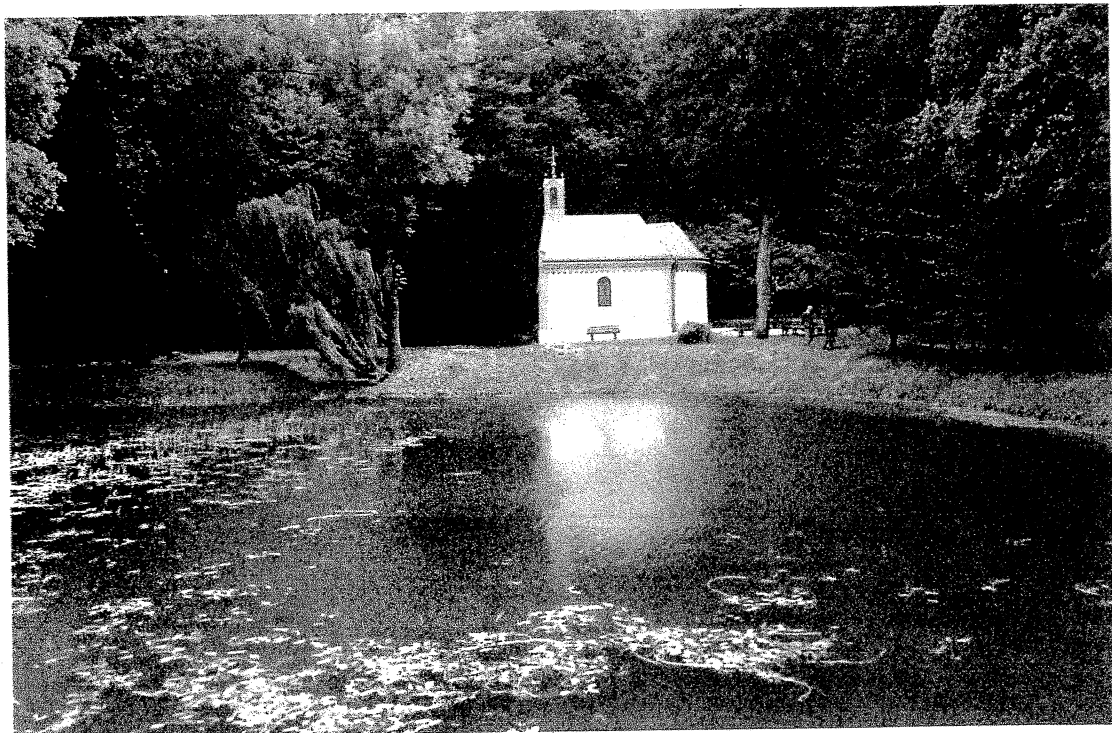
Emellett a soproni egyetemen meghívott előadóként vadgazdálkodást oktatott és jegyzeteket írt. A soproni egyetemnek sok hallgatójával és tanárával együtt 1956 novemberében külföldre távozott családjával. 1957 és 1972 között a nyugdíjba vonulásáig a kanadai Brit Kolumbiai Egyetem állattani intézete gerincesekkel foglalkozó múzeumának a kurátora volt. A hamvait errefelé szórták szét a bakonyi erdőszélekben.

Én személy szerint nagyon boldog vagyok, hogy részt vehettem ezen az egy napos túrán. Sikertől kiszakadnom a hétköznapi életből, és fölfedezni olyasféle természeti szépségeket, amelyek a közvetlen környezetünkben is megtalálhatóak.

Ez is bizonyítja azt, hogy az embernek egyáltalán nem is kell messzire mennie ahhoz, hogy rácsodálkozzék a világnak a rejtett szépségeire, főleg, amennyiben mindezt egy vidám, lelkes és közvetlen társaságban élheti át. Köszönetet mondunk a Péti-házaspárnak a körültekintő szervezési munkájukért.

JÁGER Eszter

Bakonybéli képek

A Borostyán-kúti kápolna

Három fiatalasszony a kirándulásról

2016/2017 a Náczihegyen: Beszámoló egyesületünk, a PUNKTE egy éves tevékenységéről

Az éves beszámolóunk a Spiegel megjelenéséhez igazodva most is Ignác naptól Ignác napig tart.

Az 2016. július 30-i Ignác-napon megjelenteket JÁGER Tamás, az egyesületünk elnöke köszöntötte, az ünnepség szövivője NÉNINGER JÁNOSNÉ PÉTI Mária volt.

Az ünnepség alatt a kicsiknek kézműves foglalkozás volt a fák alatt, ahol ügyesen agyagoztak, hajtogattak.

Tavaly, a náczihegyi ünnepségünknek az elején a „Kinizsi táltosai” néptáncgyűttesnek a táncosai teremtettek mozgalmasságot és vidámságot.

A figyelmünk megtartása és a lelkesedésünk fönntartása érdekében az ünnepség végefelé még egyszer fölléptek.

MÁRKUSNÉ VÖRÖS Hajnalka főlevéltáros „Az otthonra talált németek életlehetőségei Pulán” címmel tartott érdekes előadást.

REMÉNYIK Sándornak a *Templom és iskola* című költeményét VERS Kristóf szavalta el, előtte kiemelve annak a pulai vonatkozásait is, mégpedig elsősorban a rendszeres vasárnapi szentmisézés megszűnését.

A náczihegyi gyerekek és unokák nevében NÉNINGER Katarina szavalattal lépett föl. A hagyományok folytatásaként DÖMÖTÖR Lajos szőlősgazda locsolta meg aranyérmes borával a Szent Ignác-szobor lábát.

Mint évek óta, úgy most is a PILLER-család látta vendégül a pincéjénél a föllépőket. Ezért ezúton is a köszönetünket és a megbecsülésünket fejezzük ki.

A tavalyi esztendőben már tudósítottunk a tényről, hogy az egyesületi bejegyzésünket az egyesületi törvénynek a módosítása miatt meg kellett újítani.

Másodszorra már eredményesen túljutottunk a bejegyzési folyamaton, 2016. szeptember 21-én a Veszprémi Törvényszék újból bejegyzett bennünket.

A 2016. évi Spiegel közölte a levelünket, amelyet a náczihegyi birtokosok nevében intéztünk a jegyző úrhoz a településszerkezeti és szabályozási terv módosítása kapcsán.

Sajnos, a kéréseinkre és az észrevételeinkre semmiféle választ nem kaptunk, még azt sem, hogy miért nem foglalkoztak a Náczihegy szabályozási kérdéseivel.

Itt jegyezzük meg, hogy a tagjainkat többször értesítettük a zártkerti ingatlanok művelési ágának a kivett területre módosítási lehetőségéről, amely térítésmentes lehetőségnek a határidejét ez évre is meghosszabbították.

Fényképkiallítást két évenként, a páros években rendezünk. A 2016-os kiállítás megnyitója november 5-én volt.

Az újbort hozó Márton-napot egybekötöttük Borromei Szent Károly (a pulai templom védőszentje) ünnepével, valamint a nemzetiségi önkormányzat kulturális napjával.

SZENGER István polgármester úr Borromei Szent Károly, valamint Szent Márton életét és jelentőségét ismertette.

Ezután ISÓ László növényvédelmi szaknácsadónak az előadása hangzott el a gyümölcsfáknak, valamint a szőlőnek az őszi növényvédelemről, a borkezelésről.

Termelési tapasztalata és kézzelfogható javaslatok sokat segíthetnek a náczihegyi gazdák szőlő-, gyümölcs- és borkezelésében.

ISÓ Lászlónak a kiváló borait kóstolva megállapíthattuk azt, hogy magas szinten érti a kérdéskört.

A fényképkiallításon hatvanöt kép, valamint öt festmény és rézkarc díszítette a nagytermet.

Az utóbbiakat (BERKECZ István, HOLLÁNYI Julianna, MAJOR Anna, HEITLER László képei a régi Puláról és a Náczihegyről) a NÁDOR-GABNAI család kölcsönözte e napra.

A kiállított fényképek Pulát, a pulai tájat, a természet szépségeit, a világraszóló alkonyatokat és a mindennapjaink, valamint az ünnepeink eseményeit ábrázolták.

Örömmel vettük az alpolgármester, HOLCZER Balázs pulai ünnepnapokat bemutató vidám képeit.

Este az úrkúti Orfeum Operett Musical Társulat teremtett fergeteges hangulatot, bordalok és nóták előadásával.

2016. november 19-ére a falu lakóival együtt mi is meghívót kaptunk a német nemzeti-ségi napra.

Délután avattuk REMÉNYI Antal emléktábláját az egykori iskola egyik kerítésoszlopán (ma KRIZSÁN Andrásék pihenőháza).

E szép alkalmon a náczihegyiek is szép számmal vettek részt, hiszen sokunk számára Tóni bácsi tette könnyűvé a beilleszkedést a falu és a Hegy életébe.

Ezt követően a falunak a följújtott könyvtárát adta át, valamint nyitotta meg az Eötvös Károly Megyei Könyvtár igazgatónöje, PÁLMAJN Judit.

Ezzel kapcsolatban fogalmazódott meg NÁDOR Istvánnak a javaslata, hogy a könyvtáron belül legyen kialakítva egy könyv- és iratgyűjtemény.

Ebben a Puláról szóló művek, a Puláról elszármazottaknak, illetve a Pulához és a Náczihegyhez is kötődőknek a művei lennének megtalálhatók.

A megyei könyvtárnak az igazgatónöje nyitott volt az ötletre; az egyesületünk a szerzők és a címek gyűjtésével, a könyvtár a könyvek beszerzésével már dolgozik az elképzelésnek a megvalósításán.

Az elnökünk elkészítette a 2016. évi pénzügyi beszámolót, amelyet emailban küldünk ki tagjainknak.

Szintén elkészítette a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) felé a kötelező éves beszámolót, valamint az adóhivatal felé a nemleges adóbevallásunkat.

2017. június 3-án volt a falunapunk, amelynek a főzőversenyén ismét indult az egyesületünk.

JÁGER Tamás és LINCZÉNYINÉ Ildikó pulykamellből főzött provanszi tárkonyos, tejszínes pulykaragut, amely olyan jól sikerült, hogy elsőnek fogyott el az ételek közül.

A tavalyi Spiegelben leközlöttük ennek a receptjét, az idén még cukorborsóval, karalábéval, zöldséggel és sárgarépával is gazdagították az ízeiket. Bárki kipróbálhatja náczihegyi bográcsozás alkalmával.

Válságot okozott a hulladék szállítási rendszernek az átalakítása. Leginkább azért, mert senki sem értesítette a hegyen érdekelteket.

Márpedig ők korábban egy meghatározott rend és mód szerint helyezhették el a hulladékukat időről időre az erre szolgáló dróthálóval elkerített területre.

A változások miatt nem vitték el hulladékunkat, és még azt is nehézkesen lehetett kinyomozni, hogy milyen lehetőségeink lesznek ezentúl.

A megoldásnak a lehetőségéről mielőbb tudósítottuk a tagjainkat, az azóta is főlhalmozódott gazdátlan és a Probió által elszállítani nem kívánt hulladék ügye azonban még mindig tisztázatlan.

Az idén június 17-én 17-en kirándulást tettünk személykocsikkal és a község kisbuszával Bakonybélbe és Huszárokölőpusztára.

A kirándulás rendkívül jó hangulatban telt, szép és érdekes részeit láthattuk a Magas-Bakony-nak.

Júniusban újtjavításra is sor került az önkormányzat szervezésében és a részleges anyagi támogatásunkkal.

Sajnos, az első nagyobb eső jórészt elmosta a kirakott anyagot, és kiárkolta az elsimított útfölületet.

Reméljük azt, hogy hamarosan eligazítják és legrédeznek újra a fölületet. A gépi újtjavítás után a tulajdonosok egy csapata is szorgalmasan igyekezett betömni a mindig újra kigödrösödő részeket.

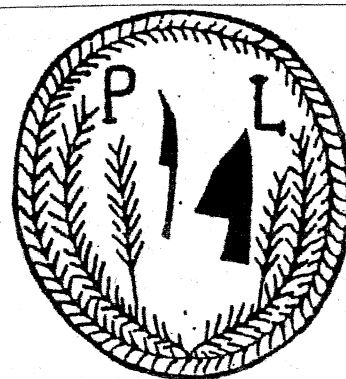
A náczihegyi gazdáknak az életét az idej esztendőben is erőteljesen keserítette az április végi fagy.

Megtizedelte a gyümölcsöt, a szőlő is visszaesett a fejlődésben. Így aztán annak is örülünk, ami képes megérni.

Ilyesféle egy kis cseresznye vagy néhány meggy; de az alma vagy a körte inkább csak kószoló lesz.

A szőlő pedig talán összeszedi magát. És mint tavaly, az idén is csak remélni tudjuk a számunkra kedvezőbb időjárást.

BÚS Mária

Élet a Pulai Ifjúsági Klubban (PIK)

„Igazi közösség csak ott jön létre, ahol az emberek rejtélyes módon szeretik egymást.

Vagyis barátok. Minden érdeken, valláson, politikán, társadalmi helyzeten, világnézeten túl.”
(MÜLLER Péter)

Nem véletlenül kezdtem a kis összefoglalómat egy ilyesféle idézettel, hiszen az elmúlt években a Pulai Ifjúsági Klub (rövidítve: PIK), amely egy hivatalosan létező társadalmi szervezet, inkább egy nagyon jól működő baráti társaság, sőt majdhogynem egy fiatal felnőttekből álló kis „család”.

Hogy a kis közösségünk hivatalos keretek között működik, esélyt ad arra, hogy némi pénzügyi forrást is szerezzünk, mégpedig azon programoknak a megszervezéséhez, amelyekhez nekünk is kedvünk van.

A tavalyi nyáron indultunk az MTD Hungária Kft. által kiírt pályázaton, amelyet társadalmi szervezetek számára hirdetett, és amelynek a keretein belül minden pályázó szervezet egy darab, saját kezűleg elkészített pikniktakaróval pályázhatott.

Ez lehet bármilyen anyagból, bármilyen eljárással elkészített takaró (körülbelül 150x180 centiméter méretben).

A lényeg a találékonyság és a csapatmunka! A nyertes pályázók egy-egy fűnyírót kapnak az MTD-től.

Majdnem a legutolsó pillanatban halottunk csak e lehetőségről, ámde még éppen időben sikerült elkészíteni a pályaművet, amely a zsűri szerint is méltó volt arra, hogy nyerjünk egy saját fűnyírót.

Ezzel azóta is saját magunk nyírjuk a tűzoltószertár udvarán a fűvet, számunkra ez a munka is egy alkalmat jelent, hogy egy-egy este pár órát együtt töltsünk.

Amennyiben már a pályázatoknál vagyunk, akkor azt is szeretném megemlíteni, hogy 2017 tavaszán indultunk a Fialat Gazdák Magyarországi Szövetsége – AGRYA és a Második Hülám Vidéki Ifjúsági Szövetség – MHVISZ „A legjobb falusi ifjúsági közösség” címmel hirdetett pályázatán is.

A fölhívásra kizárólag olyan településekről pályázhattak, amelyeknek a lakosság száma öt ezer fő alatt van.

Az első fordulóban egy szöveges bemutatkozást kellett küldeni, amelyben arra is ki kellett térni, hogy mire használnánk föl a vissza nem térítendő támogatást, amelynek összegei 500.000 Ft, 300.000 Ft és 200.000 Ft.

A fölhívásra hetvenkét közösség adta be a pályázatát. Közülük választotta ki a zsűri a tizenhárom közösséget, amely bejutott a második fordulóba.

A kiválasztott közösségek kilenc megyében tevékenykednek, Győr-Moson-Sopron, Csongrád, Baranya és Veszprém megyékből van két-két kiválasztott szervezet.

A tizenhárom pályázó készített egy-egy, legfeljebb százhusz másodperc hosszúságú bemutatkozó filmet saját magáról, valamint a tevékenységéről.

A bemutatkozó filmek fölkerültek egy világhálós felületre, ahol egészen június 14-ig volt lehetősége a közösségeknek szavazatokat begyűjteni, amely alapján lettek kiválasztva végül a győztesek.

A számunkra nem volt sok esély a nyeres-hez e pályázaton, mivel mi neveztünk a legkisebb faluból, így nem tudtunk túl sok szavazatot összegyűjteni.

Viszont amennyiben azon oldalát nézzük, hogy az egész országból tizenhárom kis közösség közül benne voltunk egy ilyen elég nagy nyilvánosságot kapott projektben, akkor elégedettek lehetünk.

Különösen azért, mert az egész országból majdnem 10.000-en megtekintették a bemutatkozó videónkat, valamint a televízió is foglalkozott a pályázattal.

És még nem utolsó sorban, a Kossuth Rádióban is alkalmam volt telefonos interjút adni e pályázattal kapcsolatban a mi kis falunkról és az ifjúsági klubunkról.

Szóval, amennyiben így nézzük a dolgokat, akkor mi ezzel csak nyertünk. A beküldött bemutatkozó videónkban SZENGER Eszter a következőket mondja:

„Nekem a Pulai Ifjúsági Klub (PIK) igazából a barátokat jelenti, meg a sok együtt töltött jó időt, és a sok jó emléket. Ennyi.”

A pályázatainkon kívül természetesen az elmúlt esztendőben is számos saját, sikeres programot, valamint rendezvényt tudhatunk magunk mögött.

Ezek a benső indíttatás, valamint a közös tenni akarás nélkül bizonyára nem valósultak volna meg.

Néhány jelentősebb programunkról a tavasz folyamán a Naplóban is volt egy-egy rövid megjelenésünk.

Mindez köszönhető a segítőkész és tevékeny Naplós munkatársnak, aki örömmel tudósított a programjainkról.

Szeretnék kiemelni néhány olyan, az ifjúsági klub által szervezett programot, amely mögött komoly szervezés volt, akár előzetes, akár aznapi lebonyolítás.

Ilyen volt többek között tavaly október végén a tökfáragás, amely második alkalommal is nagy siker volt; így megígérhetem, hogy e rendezvényt idén is megtartjuk!

Ezek után az idei tavasszal is volt több olyasféle programunk, amely ehelyütt említésre méltó.

Kezdjük márciusnak az első hétvégéjével, amikor a Fiatal Gazdák Magyarországi Szövetségének (AGRYA), a „Vidék fiatal nagykövetei” elnevezésű projektje keretében a mi környékünkön járt tanulmányúton egy, a projektben résztvevő csoport.

A Pulai Ifjúsági Klubot (PIK) is meglátogatták, mi pedig természetesen az egyesületünk bemutatásán kívül egy rövidített teljesítménytúrát is szerveztünk a számukra, amely nagyon tetszett nekik.

Ezután elérkezett az idei Húsvét, amelyet talán nem kell bemutatni senkinek, hogy a locsolás hagyománya nálunk egy olyan program, amely nem igényel szervezést.

A tevékeny fiataljaink ugyanis már szervezés nélkül is tudják, hogy a húsvéthétfői nap erre van szánva.

Természetesen az idén is készült egy rövid videóösszefoglalás a locsolás hangulatáról, mint 2011 óta minden egyes évben.

E videó azóta is megtalálható a világhálón, mégpedig a legnagyobb, jól ismert videómegosztó oldalon.

A Húsvét után még kettő nagyobb rendezvényünk volt, az egyik az ifjúsági klub legnagyobb és legtöbb szervezést igénylő programja volt, a Teljesítmény Túra.

Ez inkább egy vetélkedő, mivel a kijelölt gyalogtúra útvonalán több állomáson játékos, ügyességi és erőnléti feladatok várták a csapatokat.

Az idei túrán öt nevezett csapat versengett egymással, mégpedig a következők: NoCement

(Felsőörs), Győztes (Monostorapáti), Szelephézag (Várvölgy), Kutya fája (Várvölgy), KIK Team (Kapolcs).

Nagyjából harmincöt fő volt jelen e programon, amely természetesen nagyon jó hangulatban telt.

A tavaszi programsorozatunknak a lezárása egy laza, jó hangulatú ünneplés volt, hiszen idén december végén lesz a Pulai Ifjúsági Klub (PIK) hivatalos civil szervezetté bejegyzésének a tizedik évfordulója.

Ennek megfelelően, egy laza piknikkel ünnepeltük meg az évfordulót, mégpedig a nagyvázsonyi Fekete Sereg Ifjúsági Egyesülettel együtt, hiszen ők idén ünneplik az alapításunknak a huszadik évfordulóját.

Az utóbb említett két rendezvény kapcsán szeretnék ehelyütt is megköszönni az egész ifjúsági klub nevében CsIPSZER Jánosnak, hogy az ő területén valósíthattuk meg e programokat a Tálodai réten.

Egy másik fontos része a szervezendő programjainknak, hogy a legnagyobb része az anyagi forrásainknak az Adó 1%-os följánlásokból származik.

Ezek nélkül bizonyára nem tudnánk ilyen programokat szervezni, így ezúton is szeretnék megköszönni a följánlásokat!

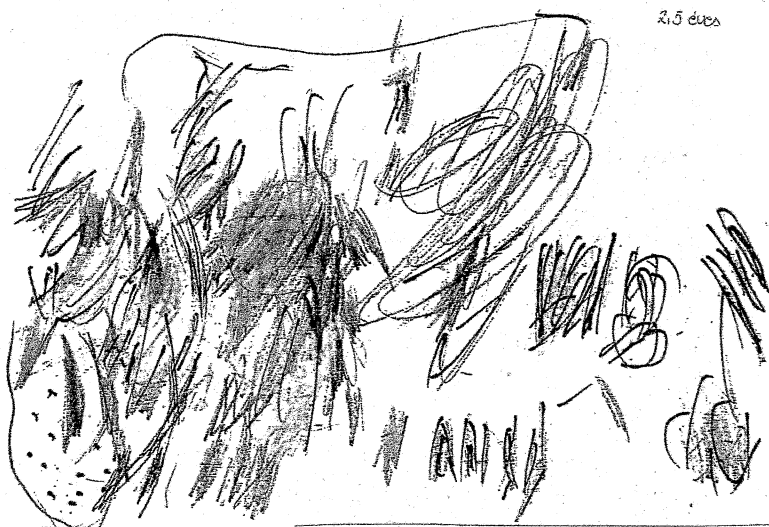
Elmondhatom azt, hogy ameddig egy ilyesféle erős és szilárd baráti közösség van az ifjúsági klub mögött, addig egészen biztosan eredményesen tudunk együttműködni a szeretett falunk, Pula érdekében.

HOLCZER Balázs
Pulai Ifjúsági Klub
(PIK) elnök

A rajzpályázatra beérkezett képek.

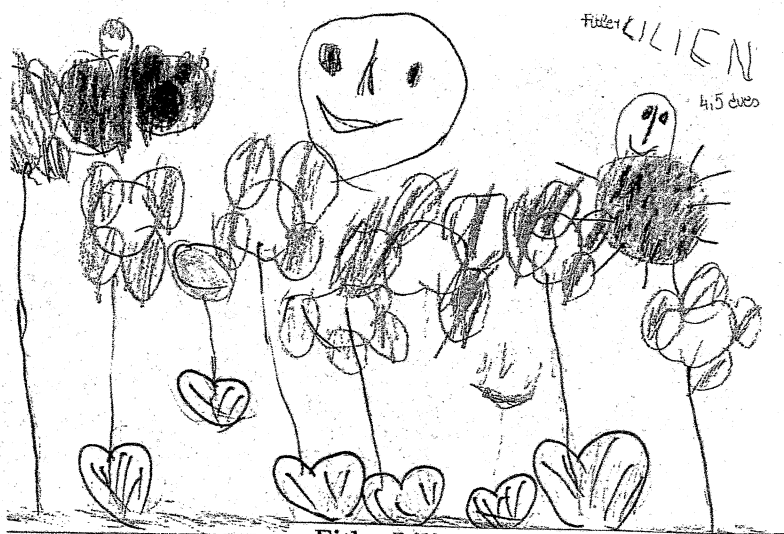
Köszönjük a lelkes részvételt. A jutalom nem fog elmaradni! A rajzok kedves szemlélőivel közöljük, hogy a műalkotások természetesen eredeti méretben, színesen sokkal szebben néznek ki. Sajnos a nyomdatechnika nem tudott lépést tartani az ifjú művészekkel.

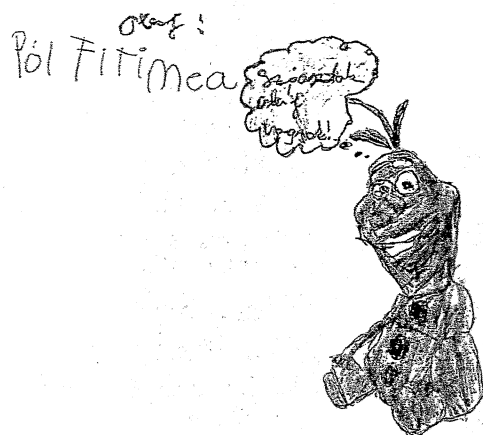
Fitler Izabella rajza (2 és fél éves)

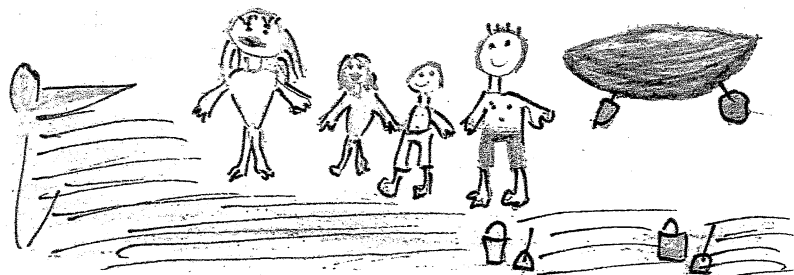
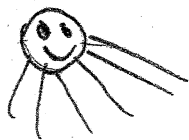
Epres Laura rajza (2 év 10 hónapos)

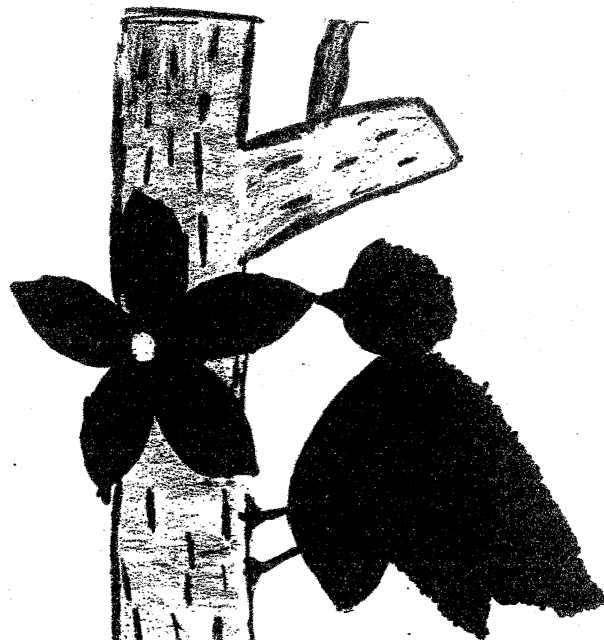
Fitler Lilien rajza (4 és fél éves)

Pálffy Tímea rajza (8 éves)

Knoll Heni rajza (7 éves)

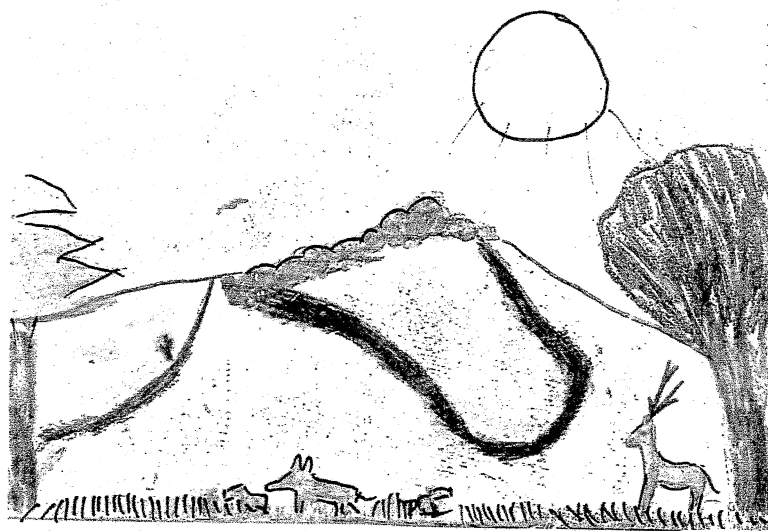

Néninger Katarina rajza (9 éves)

Pálfi Melinda
♥

Pálfi Melinda rajza (11 éves)

Péti Léna Filoména rajza (10 éves)

Péti-Györffy Zoé rajza (6 éves)

Még egy kétszáz esztendő's évforduló

A feleségem egyik nagymamája a Veszprém megyei Zircről származik. A fölmenők a XVIII. század végén érkeztek Zircre, és ezer szállal kötődtek a zirci apátsághoz.

Az egyik távoli rokon hajdan asztalosmesterként dolgozott, és ő készítette az apátság könyvtárának teljes díszfaburkolatát.

A családunk tulajdonában van egy jellegzetes parasztszék, amelynek a háttámlájába a mester bevészte az elkészítés 1817-es évszámát.

E szék nemzedékről nemzedékre továbbörökítve a leszármazott, „Panni néni” tulajdonába került, és ma a budavári lakásunknak az egyik díszje.

Köszöntsük szeretettel a két évszázados széket, ezt a bizonyítottan „megyei” alkotást, tisztelegve egyúttal minden Veszprém megyei tehetséges mesterember előtt is!

NAGYPÁL Gábor

Hírek

Oscar-díjas kórus

A *Mindenki* című világhírű, Oscar-díjas magyar rövidfilm főszereplője tulajdonképpen egy gyermekkórus.

A rendezőnek és a szakértőnek a tanácsadói a válogatás során azon eredményre jutottak, hogy amennyiben – maga a történet szerint – egy nemzetközi vetélkedőkön is igen sikeres gyermekkarról van szó, akkor valóban olyan hangzást kell biztosítani a megszólalásukkor a filmen is, ami ezt bizonyítja.

A válogatásnál a kórusvezetők és a zsűritagok a budapesti Bakáts téri általános iskola kórusa mellett döntöttek. A filmen ők láthatók és hallhatók. A kórus – azóta kitüntetett – karnagya pedig Náczihegyi szomszédunk és barátunk: MOLNÁR Mónika.

A falu és a szőlőhegy minden lakója és barátja nevében őszintén gratulálunk! Reménykedünk, hogy egyszer néhány tanítványával Pulán is bemutatkoznak majd.

Pulai szerzők kötetei

A Kisfaludy Károly Megyei Könyvtár igazgatója vállalta, hogy a megújított pulai könyvtárunk szakmai segítőjeként a könyvtárellátótól megkéri azon pulai születésű, vagy itt élő – netán elszármazott – szerzőknek a köteteit (és folyóiratokban vagy napilapokban a faluról szóló cikkeit), akik révén többet tudhatunk meg eleinknek a földadatairól és a küzdelmes életéről.

Ki hinné, hogy közel negyven ilyen kötet létezik: TÁL József *Éhség* című munkája, HARMATH István Veszprém megye irodalmi hagyományait összegző kötetei, vagy SZAUER Ágoston regényei, verseskötetei, folyóiratokban megjelent

költeményeit tartalmazó példányai. Ide vehetjük REMÉNYI Antal tanulmányait vagy éppen NÁDOR István sorozatait, a megyei visszaéléseknek a történeteit is.

Hihetetlen, hogy mennyi munka pulai indíttatású. Amint a könyvek megérkeznek a könyvtárba, egy kiállítást rendezünk belőlük.

Eszterházy Károly Közalapítvány

Kérjük a pulai polgárokat és a náczihegyi birtokosokat, valamint a község minden barátját, hogy mindazok, akiknek lehetőségük van adóbevallást készíteni, jövőre is támogassák az adójuk egy százalékával a pulai Eszterházy Károly Közalapítványt.

Az alapítványunk adószáma a következő: 19266844-1-19. Az alapítvány egyházi és kulturális célokra fordítja a befolyt összegeket.

Lakosságszám

A rendelkezésünkre álló legutolsó – 2016. december 31-i – lakosságszám-adatok a következők:

Nagyvázsony:	1805 lélek
Mencshely:	262 lélek
Pula:	204 lélek

Európa-bajnok közülünk

Az európai országok akrobatikus rocky „EurOPEN 2017” elnevezésű táncversenyén első helyezést ért el és aranyserleget kapott a mosonmagyaróvári Hungary-tmic Real-Time négytagú csoportjában táncoló NÁDOR Luca.

A náczihegyi ünnep rendszeres látogatója és fényképkiallításaink résztvevője két éve már sikerrel föllépett a náczihegyi műsorban is. Gratulálunk!

Nádor Luca balról a második

Bemutatkozik az új falugondnok, Ifj. HOLCZER József

„Ifj. HOLCZER Józsefnek hívnak, 1995-ben születtem. A születésem óra Pulán lakom. Az általános iskolát Nagyvázsonyban, a középiskolát Veszprémben végeztem. Kereskedelem és marketing tárgyakból érettségiztem, utána kereskedelmi technikus lettem.

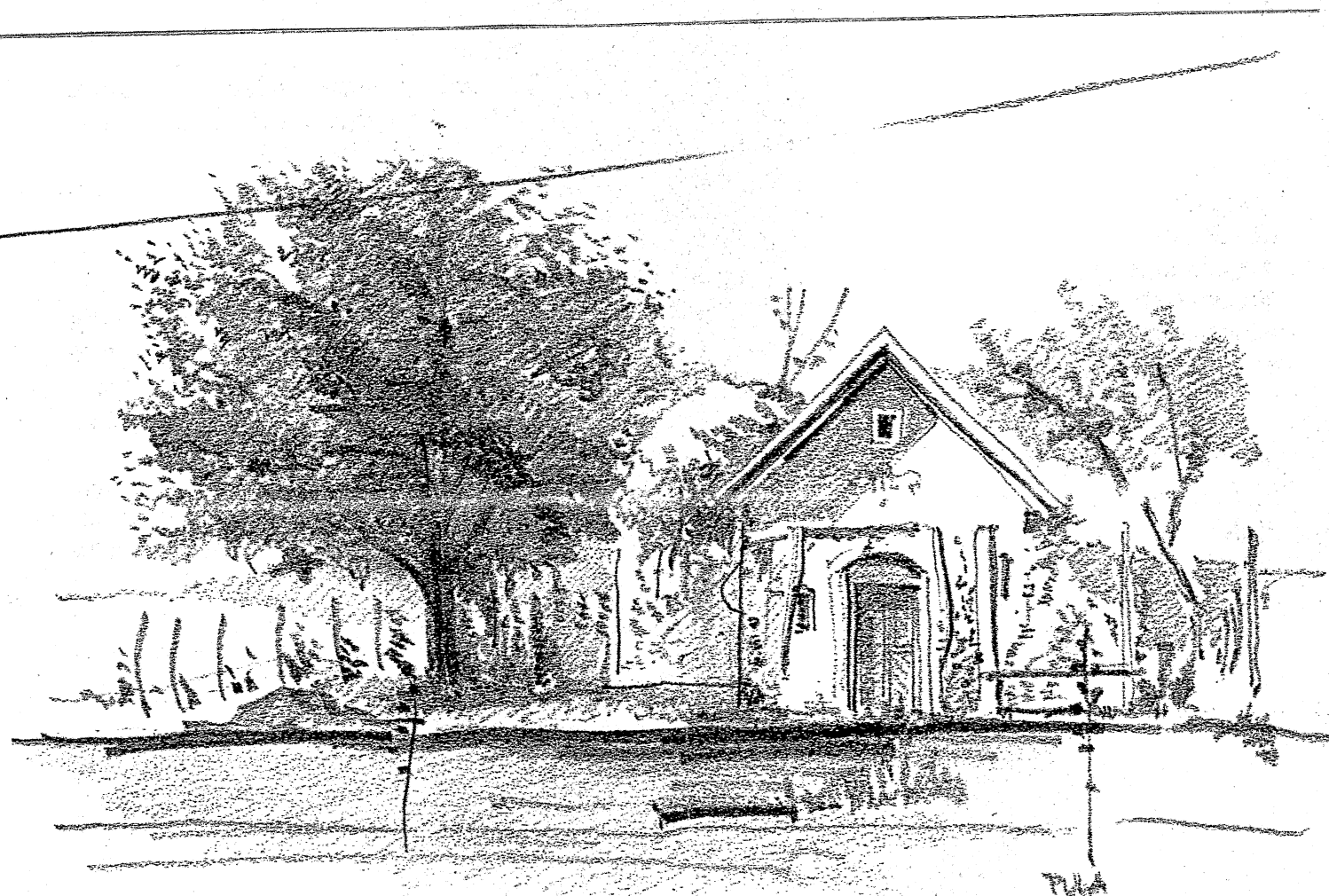
Az Euronicsban voltam gyakornok, az iskolát elvégezve fölvettek állandó dolgozónak. Szerettem ott dolgozni, sok mindent tanultam tőlük, a szakmáról és a „nagyvilágról”. A megüresedett falugondnoki állásra azonnal beadtam a pályázatomat.

Nagyon megörültem a hírnek, amikor megtudtam, hogy lehetőleg mindenképpen pulai

lakost szeretnének fölvenni a szolgálatra. Jó érzés volt megtudni, hogy a testület bizalmat szavazott nekem, és a támogatásukról biztosítottak.

Az eltelt rövid idő alatt is igen sokat tanultam a falunak, valamint a benne lakóknak az életéről. Úgy érzem, hogy egyre jobban elfogadnak engem. Fiatalként még rendkívül sokat tehetek a faluért és a közösségért.”

Az ifjú falugondnoknak a tevékenységéhez sok sikert kívánunk! A falu bizalmán kívül számíthat a náncsihegyi közösségnek a támogatására is. Az email-címe: falugondnok.pula@gmail.com. A hétköznapiakon személyesen is elérhető a Faluházban, 8.30 és 9 óra között.

A szemétszállításról a Náczihegyen

Kedves Tagtársak!

Az alábbiakban leírtak kizárólag a Náczihegyen hétvégi házzal vagy nyaralóval rendelkező, vagy akár épület nélkül ott időző azon tagtársainknak szól, akik nem viszik haza a keletkezett szemetüket, hanem a drótkerítéssel védett helyen szokták azt lerakni.

Tehát, nem vonatkozik mindez a faluban lakó tagtársainkra, és azokra, akik más módon (például hazaszállítással) oldják meg a hulladék el-tüntetését.

A múlt évben megszűnt a helyzet, hogy térítésmentesen elszállították a drótkerítésbe kirakott hulladékunkat.

Mindennek a szemétszállításnak az országos átalakítása volt az oka: mindenki csak a tényekből tudta levonni a következtetéseket, és az utánaérdeklődésekből derült ki, miért nem viszik el a szemetet.

Annak érdekében, hogy ne mindenkinek magának kelljen földeríteni a lehetőségeket, föl-vettük a kapcsolatot a Balatonfüredi Hulladékgazdálkodási Nonprofit Kft.-vel, és a következőket tudtuk meg.

1. A kukaedényes hulladékgyűjtés szerződéssel

A hulladékot szállító cég az érintettekkel először is egy nyaralós egységcsomag-megállapodást köt.

Ez minden esztendő április 15 és október 15 között érvényes, és összesen huszonhat alkalomra vonatkozik.

Ki kell tölteni a közszolgálati megállapodást, és elküldeni a Balatonfüredi Hulladékgazdálkodási Kft. címére.

Ez a következő: 8230 Balatonfüred, Fürdő utca 20. A szerződő kap egy partnerkódot, ezen lesz nyilvántartva.

A szerződés a beérkezés utáni hónap elsejétől lesz érvényes, a számlázó országos szerv, az NHKV Zrt. (Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt.) onnantól számláz neki.

2. A zsákos hulladékgyűjtés szerződéssel

Ugyanilyen módon köthető szerződés zsákos szállításra is ugyanezen szállítási költségekkel, ehhez azonban zsákot kell vásárolni.

Csak PROBIO-s zsákok használhatók erre a célra, amelyeknek a fő jellemzője az, hogy átlát-szóak.

Tehát, ezáltal e zsákok vizsgálható a szállítók által atekintetben, hogy olyan anyag, amelyet esetleg nem tudnak földolgozni (például: nikecell, hungarocell, vagy éppen építési törmelék), nem került-e bele.

A zsákok Balatonfüreden kaphatók (60 literes: 1586 Ft / 26 db; 80 literes: 1586 Ft / 26 db; 120 literes: 1846 Ft / 26 db áron).

Ilyen zsákot kizárólag az kaphat, aki előzetesen már leszerződött a céggel. A szállítási költség kuka és zsák esetén fél évre:

kuka/zsák mérete	szállítási költség (Ft/fél év)
60 literes	8600
80 literes	10.000
120 literes	11.200

3. A zsákos eseti hulladékgyűjtés

A hulladékot ki lehet helyezni olyan PROBIO-s zsákokban is, amelyek a pulai Önkormányzatnál kaphatók.

120 literes zsákot lehet vásárolni a pulai önkormányzatnál 470 Ft/db áron, munkanapokon 8 és 9.30 óra között, vagy a nagyvázsonyi önkormányzatnál munkaidőben.

E zsákokat „többlethulladékra” biztosítja a nevezett hulladékszállító cég az önkormányzatoknak.

Ha valami nem egészen világos, akkor kíséreljétek meg a balatonfüredi 87/342 633 ügyfélszolgálaton (PROBIO és Nonprofit Kft. közös ügyfélszolgálat) érdeklődni.

Üdvözlettel:

BÚS Mária

Meghívó

Pula községnek az Önkormányzata, a Német Nemzetiségi Önkormányzata, a Pulai Ifjúsági Klub (PIK), valamint a Pulai Nácihegy Kertbarát és Tájgondozó Egyesület (PUNKTE) meghívja Önt és kedves barátait a

**30. Nácihegyi ünnepre,
2017. július 29-ére, szombatra.**

A nácihegyi ünnep programja a következő:

10 órakor a templomban ünnepi szentmisét tart PINTÉR Tamás Pius atya

16.45-kor indul az önkormányzat kisbusza a falu elejéről.

A nyugdíjasok, mozgáskorlátozottak, fájós lábúak Szent Ignác-szoborhoz fölviteléről a falugondnok gondoskodik.

Kérjük, hogy jelezzék a falugondnoknak (ifj. HOLCZER Józsefnek), hogy kik azok, akik vele szeretnének tartani.

Minden utcából fölviszi azon érdeklődőket az ünnepségre, akik jelentkeztek, és a kapu előtt várják a falugondnokot.

A helyszínen székeket és padokat biztosítunk az idősebb korosztály számára.

A nézők visszaszállításáról is gondoskodik az önkormányzat.

17 órakor a Szent Ignác-szobor erdei színpadán tartjuk az Ignác-napi ünnepséget.

Az ünnepség a **Himnusz** közös eléneklésével kezdődik.

Szóvivő: **NÉNINGER JÁNOSNÉ PÉTI Mária.**

- A megjelenteket köszönti **JÁGER István Tamás**, a PUNKTE elnöke.
- **A veszprémi Őszidő Nyugdíjasklub táncsoportjának** föllépése.
A vezetőjük **KELLNER Istvánné**. Somogyi karikázást adnak elő.
- Ünnepi beszédet mond **WÁGENHOFFER Kornélia**, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata veszprémi Regionális Irodájának vezetője **A magyarországi németiség helyzete napjainkban** címmel.
- **NÉNINGER Katarina** szaval.
- **A veszprémi Őszidő Nyugdíjasklub táncsoportja** humoros darabot ad elő.
- **A rajzpályázat jutalmainak kiosztása**
- A hagyományaink folytatásaként egy nácihegyi szőlősgazda locsolja meg a 2016. évjáratú borával a Szent Ignác-szobor lábát.
- Az ünnepséget a **Szózat** közös eléneklésével fejezzük be.

Az ünnepség után pogácsával, borral és üdítővel baráti beszélgetésre várjuk a helyszínen a résztvevőket.

Utána a pincéknél családi tábortűz, borkóstoló és csillagvizsgálás hajnalig.

A rendezvény segítői:

A vendégegyüttes, valamint föllépőink vendégül látásáról a FISCHER-pince gazdái (PILLER János és családja) gondoskodnak.

*Az ünnepségnek a különböző berendezéseit **KNOLL József** szállítja, a rakodásban a falu fiatalsága segít.*

Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.